

Sea to sky startade 2010 medens Redbull kom in 2011 och då var det ca 90 anmälda till start, 2012 är andra året S2S är en internationell tävling och det var 136 anmälda till start. Ingen Svensk har tidigare tävlat här, tre Danskar och en Norska var där 2011, 2012 var vi fyra Svenska och två Danskar.

Ersberg, Hells gate & Romaniacs de tre största extrem enduro eventen i Europa, med dessa i tanken så var det klart att vi nappade när vi i Maj på båten mellan Rostock och Trelleborg efter 24 timmars i Tyskland blev presenterade för Sea To Sky (the most enjoyable extrem enduro race), efter lite tittande på youtube och på deras hemsida så var vi fyra som klev in i detta och med målet att om det kostar under 20 000 så skulle vi åka.

Många turer för att hitta ett sätt att få ner motorcyklarna till Turkiet allt från en container från Sverige till och som det blev, en tour firma i Tyskland som hade åkt till de andra tävlingarna men det var första gången till S2S.

Då S2S är en tävling som innerhåller ett beach race, forest race (prologer för startordningen) och mountain race (bronsnivå, silvernivå och guldnivå) med detta i åtanke blev det både motocross träning på sandbana, vanlig enduro & extrem enduro som stod på träningslistan och där till otaliga timmar på motionscykel som förberedelse och sen försöka lära sig så mycket som möjligt om just extrem enduro vad och vad var det som väntade? Detta föranledde att en KTM 200 EXC skulle inhandlas, lätt och 2-takt det var detta eller 250 de flesta åkte på utom eliten som satt på 300'or men de är just vad de är elit! Nu skall väl sägas att 250 är överrepresenterad. Sen lades det otaliga timmar för att få till motorcykeln med allt från handskydd till hasplåt men hela tiden med tanke på vikt, mousse i däcken och en livlig diskussion om däck, idag vet vi att den diskussionen skulle ha varit om moussen.

Den 14/10 bar det av till Tyskland för att lämna motorcyklarna till tour företaget som skulle ta dem ner till Turkiet, nu började det kännas att vi var på väg, förväntansfulla men samtidigt undrande hade vi gjort rätt?

Natten den 16/10 Kastrup och flyg till Turkiet hade man allt med? Hade man kommit fram med motorcyklarna?

17/10 framme i Kemer och döm av förvåning när vi får höra att vår transportör sitter fast i tullen vid gränsen mellan Bulgarien och Turkiet det som inte fick hända hade hänt! Tullen hänvisade till att man inte hade en carnet (garanterar momsens om godset skulle försvinna i landet) Alla från Turkiska motorcykel förbundet till arrangören försökte garantera att detta inte skulle hända med tullen stod på sig och begärde 32 000€ som garanti/carnet något som transportören inte hade på sig, efter att ha lånat ihop pengarna via kompisar i Rumänien och fått dem till gränsen så kunde han fortsätta mot Kemer och då var det Fredag – ca 24 kom han till hotellet och med tanke på att vi skulle tävla nästa morgon kl 10 så var det lite irritation.

Lördag morgon inte ett moln på himlen och med siktet inställt på Beach race ca 25 min och sen 4 timmars forest race, jag hade bestämt innan att jag skulle köra tre varv på uppvärmningen jag skulle inte köra fegslingan vid hoppet utan det fick bära eller brista, väl ute på uppvärmning och siktet inställt på hoppet så var det avstängt pga av att en inte klarat det, nästa varv fritt fram och bra gas på fyran hoppet blev lite långt och jag landade i den djupa sanden ner en växel och full gas inga problem men med tanken att nästa varv lite försiktigare för att landa på lite fastare mark och kunna få bättre

fart u i sanden sagt och gjort nu var det klart uppvärmning avklarad och siktet inställt mot racet, de svårigheter banan innehöll var hoppet, en gammal grund till ett hus som vi skulle upp på och sen den djupa sanden, Racet avlöpte och betong kanten till hus grunden gapade större och större för varje varv, armarna började stumna så när Jonny Walker susade om mig längs stranden så hoppades jag på att tiden var inne och målgång väntade, förutom tre mindre vurpor så får jag vara nöjd när jag slutade 46'a av 116 startande.

Ca 30 grader varmt och nästa mål forest race, via depån för bränsle (fick bensinslut 50m från depån) och sen väntan på start ordningen, spänd förväntan om än utan nervositet de försvann i sanden, fokus på att rulla hela tiden men inte dra på mig mjölksyra, så stod man på starten till forest racet såg lovande ut då det började med trevliga svängar genom skogen men det varade inte så länge, första baken var inte brant men lång och full av gatstens stora stenar och inte låg de still heller! inte många sekunder på fotpinnarna utan det blev sittande upp halva backen sen var pulsen på topp, några sekunder vila sen iväg, Jon en av svenskarna kom i fatt och förbi väl uppe så blev det lite lugnare, och den etappen över, nästa etapp började med 100 meter grusväg sen brant upp för en stenbrant passerade Jon och fick hyfsad fart över stenen kände att detta kanske funkar nästan uppe så blev det brantare bara att bita i upp med framhjulet och hoppas på att inte slå runt det gick! sen gick det nerför mot etappslut, nästa etapp började som förra men nu en backe av lös sand, Jon förbi mig jag kämpade mig sakteliga upp mot toppen väl där så var det bara vila och dricka detta kommer att bli svårt var mina tankar men jag ville ändå utforska vad de hade för andra svåra hinder i denna skog efter ca 10-15min vila så bar det nerför mot etappmålet där låg Jon nästan i koma, vi vilade en 15-20 min till och med målet att göra vårt bästa. Vila när vi behövde vila och dricka vid varje etappmål, så bar det av och de återstående 9 etapperna var mer eller mindre lika som de första ibland värre ibland enklare ibland fina "normala" enduro spår de sista 3-4 innehöll riktigt fin körning i en bäckfåra ibland mycket sten ibland lite mer som Svensk enduro med det var riktigt roligt och tröttheten efter nästan fyra timmars körning var som bortblåst, vi missade tyvärr sista etappen p.g.a. av att tiden var slut men vi körde den ändå om än utom tävlan.

Väll på hotellet så var det mat och dricka som behövdes sen förberedelse inför söndagens mountain race och sömn, låren hade fått sig en redig duvning så det var bara att hoppas att lite av det skulle försvinna med sömn.

Söndag morgon mulet och risk för regn, förra året hade en av Danskarna klarat sig till silver innan regnet kom och då gick det inte att fortsätta så tanken var bara att börja det regna så skulle det bli ett helvete, och visst började det regna, första etappen längs en flod bädd med mycket sten upp mot berget riktigt rolig körning jag hängde på en Ryss i ett lagom tempo andra etappen började som första lite större sten mot slutet och där vi skulle ta oss upp för en fördämning först två byggda träramper och med tanke på att det regnat så var de hala sen ett 4-5 meter högt berg av sten upp mot ett betong fundament, här hade nästan alla före mig fastnat så det blev en väntan och ett konkande innan jag efter mer än en timme var över detta hinder nu var vi tre Svenskar som tillsammans fortsatte. Tyvärr så dök den ena Danskern på huvudet här så även hans far fick bryta (ett brutet ben i axlen). vidare i flodfåran mer vatten och större stenar, jag valde en väg genom vatten och motorcykeln tvärdog, min ända tanke var skall det sluta på detta vis! Men efter en stund så gick den igång och i väg igen över de mer eller mindre meter höga stenen efter en stund så skulle man upp från floden till vägen ovanför ca 6 meter och bara lös sprängsten hela backen och en ansatts på max 4 meter i lös sten, försök ett sluta halvvägs bara att börja om nästa försök slutade bara någon

meter från vägen så det gick med lite hjälp att asa upp motorcykeln, 3 etappen kvar till brons som nu var det enda mål som fanns i sikte, regn, sten och jord i branta backar funkar inte riktigt bra ihop och med stumma ben och en klocka som tickade mot 6 timmar så blev näst kommande etapper en pina men som tur så fanns det folk mer eller mindre hela vägen som hjälpte till och sista etappen stötte jag ihop med en grek och efter några tappra försök tillsammans så väntade vi in hans kompisar och efter en stund så kom det inte bara en på motorcykel utan tre till så detta grekiska gäng på fem blev gänget att hänga på mot etappmål fem och bronsnivå.

En fantastisk upplevelse där alla var vänner från Jarvis, Walker & Bolton till alla glada Turkar, tips delade ut och intressanta pratstunder om både det ena och det andra.

Nästa mål Silver!

//Håkan

